

Arrest

nr. 81 509 van 22 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die loco advocaat M. FRERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 19 september 2011 en heeft zich op 20 september 2011 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 7 november 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 24 januari 2012.

1.3. Op 10 februari 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 10 februari 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 1 juni 1980 geboren in El Zubair, Basra. U bent een soenniet van Arabische origine. U bent gehuwd. U baatte een winkel uit met kledingaccessoires. Sinds 2005-2006 ontving u dreigementen van het Mehdi leger. Op een gegeven moment leerde u in uw winkel een meisje kennen, Hannane Abdellhah Hussein. Ze was de dochter van een sjeikh die behoorde tot het Mehdi leger en ook haar broers waren lid van deze militie. Rond midden juni 2011, vier maanden nadat u haar had leren kennen, wilde u haar hand vragen. Na een telefonisch contact met haar vader ging u naar het huis van uw vriendin. Haar vader joeg u echter weg en beledigde u. Eind juli kreeg Hannane een idee. Door haar maagdelijkheid te verliezen zouden jullie haar familie onder druk zetten om toch in te stemmen met het huwelijk. Jullie spraken telefonisch af in een huis van een van uw familieleden. Op 29 of 30 juli 2011 ging u daar met haar naar bed. Twee uur later ging zij gewoon naar huis en ging u, nadat u zich thuis had omgekleed, naar uw winkel. U kreeg van haar een SMS dat haar moeder twijfels had over waar ze was geweest en dat u diende op te passen voor haar broers. Dezelfde nacht ging u bij een vriend slapen in el Malayin. De volgende dag ging u naar uw winkel. Uw moeder belde u echter op toen u in de winkel was met de mededeling dat de broers van het meisje bij u thuis waren en dat u zo snel mogelijk moest vluchten. Dezelfde dag nog vluchtte u naar Erbil. Daar verbleef u tien dagen alvorens verder te reizen naar Turkije. Na twee dagen vertrok u naar Griekenland. Daar verbleef u tot 14 of 15 september 2011. In Griekenland vernam u dat uw broer op 20 augustus 2011 vermoord werd door de broers van Hannane. Per vrachtwagen reisde u op die dag naar Italië waar u drie dagen verbleef. Per trein reisde u verder naar Frankrijk en België waar u op 19 september 2011 aankwam en asiel aanvraagde. Een maand geleden werden uw echtgenote en uw moeder door de familie van Hannane verdreven uit de wijk. Momenteel verblijven ze bij uw achterneef in Zubair. Tevens circuleren er geruchten dat Hannane vermoord zou zijn.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie voor van uw identiteitskaart, uw originele nationaliteitsbewijs, woonstkaart, huwelijksakte, kopies van de identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen van uw moeder en uw echtgenote, de overlijdensaktes van uw vader en uw broer, een aangifte van uw moeder betreffende de moord op uw broer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat de vluchtelingenstatus noch de status van subsidiaire bescherming u kunnen worden toegekend. Dit omwille van onderstaande redenen:

Vooreerst dient worden vastgesteld dat de verklaringen die u in de loop van uw asielprocedure heeft 1 afgelegd meermaals in die mate afwijken dat uw algemene geloofwaardigheid en de oprechtheid van uw asielrelaas ernstig in twijfel kunnen worden getrokken.

Het blijkt dat uw vingerafdrukken op 12 augustus 2011 in Griekenland werden afgenomen (Hit Eurodac, Samos, Griekenland, 12/08/2011). U werd hiermee geconfronteerd op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nadat u uw verklaring had afgelegd. Bij het begin van het gehoor op het CGVS vermeldt u dit feit. U verklaart dat u deze confrontatie als een provocatie beschouwde en dat het verwarrend werd. U verklaart evenwel expliciet dat er geen fouten in uw verklaring stonden, dat u de waarheid had verteld en dat de confrontatie met het feit dat uw vingerafdrukken in Griekenland werden afgenomen geen invloed had op uw verklaringen of uw relaas (CGVS, p. 2, 3). Het is dan ook zeer bevreemdend dat uw verklaringen op het CGVS totaal niet overeenstemmen met uw verklaringen op de DVZ en dat uw verklaringen op het CGVS zelf eveneens op meerdere punten afwijken.

Zo verklaarde u aanvankelijk dat u op 1 of 2 augustus 2011 rechtstreeks vanuit uw winkel in Zubair naar Erbil was gevlucht. Daar zou u ongeveer tien dagen hebben verbleven alvorens naar Turkije te reizen waar u twee dagen verbleef. Dan zou u naar Griekenland zijn gegaan (CGVS, p. 4, 9, 10, 11). Dit betekent dat u rond 14 augustus in Griekenland zou zijn aangekomen. Later tijdens het gehoor past u uw verklaringen echter aan en beweert u dat u inderdaad begin augustus 2011 vertrok maar slechts twee dagen in Erbil verbleef waar u op 2 augustus 2011 zou zijn aangekomen. Op 4 augustus 2011 zou u dan naar Turkije vertrokken zijn waar u dezelfde dag nog aankwam. Op 5 augustus 2011 reisde u naar Griekenland waar u dezelfde dag nog aankwam. Nu zou u dus op 5 augustus in Griekenland zijn aangekomen. Op die dag zou men ook uw vingerafdrukken hebben afgenomen (CGVS, p. 22, 32). Niet alleen klopt dit niet met de werkelijkheid. Op de DVZ had u bovendien verklaard

dat u pas op 8 september 2011 uit Irak was vertrokken en dat u op 13 september 2011 in Griekenland zou zijn aangekomen (verklaring, punt 35). Geconfronteerd met uw afwijkende verklaringen verwijst u opnieuw naar het feit dat u op de DVZ werd geconfronteerd met de in Griekenland afgenomen vingerafdrukken en dat hierdoor de data niet kloppen (CGVS, p. 28). Dit is echter geen verklaring voor uw afwijkende verklaringen op het CGVS. U verwijst voortdurend naar het feit dat u op de DVZ geconfronteerd werd met de mededeling dat ze op de hoogte waren dat uw vingerafdrukken in Griekenland werden afgenomen. Hierdoor zou u hebben moeten liegen over de datum, was u totaal in de war, gaf u foute info omdat u nerveus was en verklaart u dat u alles verzonnen zou hebben. U had echter bij het begin van het gehoor op het CGVS verklaart dat er geen fouten in uw verklaring stonden, dat u de waarheid had verteld en dat de confrontatie met het feit dat uw vingerafdrukken in Griekenland werden afgenomen geen invloed had op uw verklaringen of uw relaas. U verklaart verder dat u bewust alles verzon omdat u wilde voorkomen dat de Belgische asielinstanties op de hoogte zouden komen van het feit dat uw vingerafdrukken in Griekenland werden afgenomen (CGVS, p. 2, 3, 26, 27, 28, 29). Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag evenwel redelijkerwijs worden verwacht dat hij de Belgische asielinstanties van meet af aan in vertrouwen neemt en dat hij van bij de aanvang van zijn asielpprocedure alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit reeds vanaf het eerste gehoor en zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen.

Bovendien bevat uw relaas meerdere onwaarschijnlijke elementen. Zo verklaart u dat het Mehdi leger de controle had in uw wijk. Ze verdreven alle soennieten uit de wijk, vermoordden mensen en staken winkels in brand. Zelf zou u reeds vanaf 2005-2006 dreigementen van het Mehdi leger hebben ontvangen. De vader van Hannane was een sjeikh die bij de het Mehdi leger werkte en ook haar broers zouden lid zijn geweest van deze militie. De familie woonde al een hele tijd in uw wijk en u kende de familie al lang. In het licht van bovenstaande verklaringen is het dan ook zeer bevreemdend dat u, als soenniet, de hand zou vragen van Hannane. Nadat u reeds op dreigende wijze werd afgewezen door de familie van Hannane zouden jullie daarenboven beslissen om met elkaar naar bed te gaan zodat haar ontmaagding de familie onder druk te zetten. U zou dit alles gedaan hebben zonder rekening te houden met de mogelijke risico's. U verklaart zelfs dat u niet zou geweten hebben dat dit voor problemen zou zorgen en dat u ervan uitging dat uw huwelijksaanzoek op deze manier geaccepteerd zou worden (CGVS, p. 13-19, 25, 30, 33). Dit is hoogst ongeloofwa ardig. Voorts verklaart u nog dat het voor Hannane onmogelijk was om zonder begeleiding van een familielid buiten te komen. Toch wilt u doen geloven dat jullie telefonisch zouden hebben afgesproken in een huis en dat ze daar alleen naartoe zou zijn gegaan (CGVS, p. 20, 33).

Verder beweert u dat u erg verliefd op haar was en dat u voor deze liefde alles had gedaan. Het is dan ook erg opmerkelijk dat u niet weet wanneer Hannane geboren is en dat u niet precies kunt zeggen wanneer u haar voor het eerst zou hebben ontmoet (CGVS, p. 12, 13, 16, 18, 29, 31).

Tot slot dient nog worden opgemerkt dat u voordat u in België aankwam reeds in Frankrijk en Italië 2 verbleef zonder asiel aan te vragen (CGVS, p. 10, 11). Van iemand die zijn land van herkomst ontvlucht en daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming mag echter worden verwacht dat hij dit doet bij de eerst mogelijkheid.

Bovenstaande vaststellingen ondergraven dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vluchtmotieven en oprechtheid van uw asielaanvraag en laten het CGVS geen andere keuze dan u de vluchtelingenstatus te weigeren.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Basra in Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst te worden beoordeeld.

UNHCR adviseerde reeds in april 2009 om voor Irakezen uit Zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis te maken en riep niet op tot het bieden van een complementaire vorm van bescherming op basis van herkomst uit Zuid-Irak (zie "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers" van april 2009, p. 18-21 en Note on the Continued Applicability of the April 2009 UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International

Protection Needs of Iraqi Asylum-Seekers van juli 2010). Intussen werden geen nieuwe richtlijnen vrijgegeven door UNHCR.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

Sinds maart 2010 kent het CGVS geen subsidiaire beschermingsstatus meer toe aan Iraakse burgers uit Zuid-Irak omdat ze er geen reëel risico op ernstige schade meer lopen in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De veiligheidssituatie in Irak werd verder opgevolgd door CEDOCA (researchdienst van het CGVS). Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in vergelijking met 2010 relatief stabiel en ongewijzigd is gebleven in Zuid-Irak (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 30 november 2011).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

In het zuiden zijn er in 2011 weinig noemenswaardige aanslagen gepleegd. Milities blijven in het zuiden kleinschalige aanslagen plegen die hoofdzakelijk gericht zijn op de overblijvende Amerikaanse aanwezigheid en tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Sporadisch werden er een aantal belangrijke aanslagen gepleegd zoals de aanslagen op sjiiitische pelgrims in Kerbala en Najaf.

U komt uit el Zubair, Basra in Zuid-Irak waar de algemene veiligheidssituatie actueel relatief kalm en stabiel is. Basra wist de voorbije twee jaar grotendeels te ontsnappen aan het geweld en er werden nauwelijks nog grote aanslagen gepleegd. Ook in 2011 bleef de veiligheidssituatie relatief stabiel. Er vinden slechts sporadisch veiligheids-incidenten plaats oa. raket-en mortiervuur op de internationale luchthaven van Basra. Het geweld beheerst veel minder het dagelijkse leven van de burgers dan in andere delen van Irak en er zijn tekenen van economisch herstel. De relatieve kalmte in Basra zorgt ervoor dat heel wat IDP's naar Basra zijn teruggekeerd.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Basra, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Basra in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Basra aldus geen reëel risico op ernstige schade in 3 de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Naast het feit dat het hier enkel kopies betreffen die over weinig objectieve bewijswaarde beschikken dient worden aangestipt dat het voorleggen van documenten gepaard dient te gaan met het afleggen van geloofwaardige en samenhangende verklaringen. Dat is hier allerm minst het geval. Over de aangifte die uw moeder bij de politie zou hebben gedaan betreffende de moord op uw broer dient nog worden opgemerkt dat het bevreemdend is dat u niet weet wat de inhoud van de aangifte is, of er in deze aangifte melding wordt gedaan van de problemen die u zelf zou hebben ondervonden of wanneer uw moeder deze aangifte heeft ingediend (CGVS, p. 23, 26, 37). De overige documenten zijn een aanwijzing voor uw identiteit, herkomst en familiale situatie maar doen geen uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève, en van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/4 §2, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), wenst verzoeker te verduidelijken dat hij op 30 juli 2011 gevlucht is van Zubair naar Erbil, en dat hij daar twee dagen is gebleven alvorens door te reizen naar Turkije waar hij van 2 augustus 2011 tot en met 10 augustus 2011 is gebleven. Verzoeker vervolgt dat hij naar Griekenland is getrokken waar hij op 12 augustus 2011 is aangekomen, waar hij een maand en tien dagen verbleef en waar zijn vingerafdrukken werden genomen. Verzoeker stelt dat hij in Griekenland vernam dat zijn broer werd gedood door de broer van H. en dat hij hierna doorreisde naar Italië, Frankrijk en België. Uit vrees teruggestuurd te worden naar Griekenland heeft verzoeker verzwegen dat zijn vingerafdrukken aldaar werden genomen.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing werd verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) zijn verklaringen over zijn reisweg meermaals in die mate afwijken dat zijn algemene geloofwaardigheid en de oprechtheid van zijn asielaanvraag ernstig in twijfel kan worden getrokken, zoals wordt toegelicht, (ii) zijn relaas meerdere onwaarschijnlijke elementen bevat, (iii) hij voordat hij in België aankwam reeds in Frankrijk en Italië verbleef zonder asiel aan te vragen, (iv) na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie is gekomen dat er voor burgers uit Basra in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, en (v) de documenten die hij voorlegt de bovenstaande appreciatie niet kunnen wijzigen.

2.3. Daargelaten verzoekers tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot zijn reisweg, dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet betwist dat zijn relaas en de redenen voor zijn vlucht meerdere onwaarschijnlijke elementen bevatten, en hij geen asiel heeft aangevraagd bij de eerste mogelijkheid niettegenstaande hij in Italië en Frankrijk verbleef, wat van iemand die zijn land van herkomst ontvlucht en daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming mag worden verwacht. De motivering dienaangaande blijft dan ook staande en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker evenmin de motivering met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak en de voorgelegde documenten betwist zodat de motivering dienaangaande staande blijft en beschouwd wordt als zijnde hier hernomen.

2.4. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.5. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de betrokken beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal in het eerste deel van de beslissing op uitgebreide wijze de verklaringen van verzoeker uiteenzet. Vervolgens worden de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen. De commissaris-generaal concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin

van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is derhalve genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS